

w miesiącu styczniu następnego roku, najpóźniej jednak przy zaliczce na podatek gruntowy za rok następny.

§ 9. 1. Obniżki i ulgi określone w niniejszym rozporządzeniu w przypadku ich zbiegu przyznaje się niezależnie jedna od drugiej.

2. Obniżki i ulgi oblicza się od kwoty podatku, ustalonej za dany rok, a w przypadkach obniżenia podatku o 10% (§ 1) od kwoty podatku pomniejszonej o 10%.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1952 r. w sprawie ulg dla członków rodzin żołnierzy kadrowej służby wojskowej w podatku grun-

towym oraz w wykonywaniu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. z 1952 r. Nr 11, poz. 70 i z 1953 r. Nr 49, poz. 240) w części dotyczącej ulg w podatku gruntowym.

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego, poczynając od roku 1955.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

146

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 czerwca 1955 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o podatku gruntowym.

Na podstawie art. 3, art. 5 ust. 4, art. 9 ust. 4 i art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przenosi się obowiązek podatkowy na osoby fizyczne i na osoby prawne:

- 1) które gospodarują na gruntach państwowych zarządzanych przez prezydów rad narodowych, instytucje publiczno-prawne, przedsiębiorstwa państwowe lub przedsiębiorstwa będące pod zarządem państwowym,
- 2) którym prezydów rad narodowych oddały w gospodarowanie grunty prywatne na podstawie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40),
- 3) którym jako bezrolnym, małorolnym i średniorolnym chłopom pozostawiono nienaruszone prawo użytkowania dóbr martwej ręki na skutek ważnie zawartych umów dzierżawnych przed przejęciem przez Państwo nieruchomości ziemskich lub ich części na podstawie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeni proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. Nr 9, poz. 87),
- 4) którym pozostawiono w dotychczasowym użytkowaniu grunty, o które pomniejszono w drodze regulacji gospodarstwa nadane im w trybie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) oraz dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. Nr 49, poz. 279),
- 5) którzy gospodarują na gruntach państwowych bez aktu nadania lub bez umowy dzierżawy (użytkowania).

2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach określonych w ust. 1 tylko za te lata podatkowe, w których użytkują (dzierżawią) one grunty.

§ 2. 1. Podatnik, który przystąpił w ciągu roku do rolniczej spółdzielni produkcyjnej, przestaje być podatnikiem od dnia 1 stycznia tego roku z tych gruntów, które zostały wniesione do spółdzielni i z których plony ze-

brane zostały zespołowo. W przypadku dokonania wymiaru na ten rok organ finansowy obowiązany jest uchylić z urzędu cały wymiar podatku i odpisać go podatnikowi w trybie określonym w przepisach o zobowiązaniach podatkowych.

2. W przypadku gdy podatnik dokonał indywidualnych zniw z części gruntów wniesionych do spółdzielni w pierwszym roku po wstąpieniu do spółdzielni lub — jeżeli wstąpił w jesieni po zasiewach ozimych — w następnym roku po wstąpieniu, wówczas płaci podatek za dany rok według stawki podatkowej, przypadającej od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów, z których dokonał indywidualnych zniw.

3. W przypadku gdy podatnik będący członkiem spółdzielni poza działką przyzagrodową uprawia i dokonuje zbiorów indywidualnie z nie wniesionych do spółdzielni gruntów własnych lub objętych wspólną gospodarką gruntów członka rodziny wskutek tego, że gruntów tych nie mógł włączyć do spółdzielni z uwagi na ich położenie w innej miejscowości, wówczas płaci podatek według stawki podatkowej, przypadającej od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów nie wniesionych do spółdzielni i użytkowanych indywidualnie (bez włączenia działki przyzagrodowej).

4. W przypadku gdy podatnik będący członkiem spółdzielni poza działką przyzagrodową uprawia i dokonuje zbiorów indywidualnie z części gruntów własnych nie wniesionych do spółdzielni bądź gruntów członka rodziny objętych przed wstąpieniem do spółdzielni wspólną gospodarką, wówczas z tych gruntów płaci za dany rok podatek według stawki przypadającej od podstawy opodatkowania ustalonej łącznie z gruntów włączonych do spółdzielni i uprawianych indywidualnie.

§ 3. W przypadku gdy na podstawie norm przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha użytków rolnych, właściwych dla gruntów zwolnionych w myśl art. 9 ust. 1 pkt 6 — 18 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143), nie można ustalić podstawy opodatkowania przypadającej z tych gruntów, wówczas podstawę tę ustala się za pomocą średniej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, jaka przypada z 1 ha pozostałych gruntów gospodarstwa rolnego, które nie korzystają ze zwolnienia od podatku, a w braku tych danych — na podstawie norm

przeciętnego przychodu z 1 ha użytków rolnych, właściwych dla gruntów bezpośrednio sąsiadujących, zaliczonych do tego samego rodzaju użytków rolnych, co i grunty zwolnione.

§ 4. 1. Zwalnia się od podatku gruntowego nauczycieli szkół podstawowych co do gruntów, będących w zarządzie organów administracji szkolnej, a przekazanych im do bezpłatnego gospodarowania przez te organy.

2. Ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie korzystają nauczyciele, jeżeli przydzielone grunty oddają do gospodarowania osobom trzecim (np. w dzierżawę).

§ 5. Upoważnia się prezydya powiatowych (miejskich) rad narodowych do zwalniania od podatku — w zależności od miejscowych warunków — podatników gospodarujących na gruntach przydzielonych im do zagos-

podarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co najmniej trzech lat w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40) — co do tych gruntów za rok, w którym nastąpił pierwszy zbiór; zwolnienie stosuje się pod warunkiem uprawiania w całości użytków rolnych we własnym gospodarstwie.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 293, z 1952 r. Nr 32, poz. 223 i z 1953 r. Nr 48, poz. 234).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie bez załączników 45.— zł, z załącznikami 60.— zł, półrocznie bez załączników 27.— zł, z załącznikami 36.— zł. (W formie załączników opatrzonej odrębną numeracją stron drukowane są obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych).

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I I) lub na okres półroczny (od I I i od I VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego VIII Oddział Miejski, Warszawa, Nr 1532-91-5 cz. 2 dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.

Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów) nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna pl 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127 w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Gdańsku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Stalinogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów Warszawa ul. Bracka 20a

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 4